

update

Een zwarte vlek

ITEMS

februari 2011

Volgens Sophie Krier is jongeren een onmisbare vaardigheid voor ontwerpers. Haar docent circustechnieken geeft de symposiumbezoekers een spoedcursus. foto: Anika Schwarzlose en Jonas Lund

Tijdens het symposium 'I don't know where I'm going but I want to be there' op 18 december in Amsterdam, presenteerde Erik Kessels (KesselsKramer) onbedoeld een mooie metafoor voor de dag. Een serie gevonden foto's van een zwarte hond liet de onmogelijkheid zien het geliefde dier te portretteren: op alle foto's zien we slechts een zwarte vlek. Het symposium, met als verklarende ondertitel 'The expanding field of graphic design', liet enigszins dezelfde indruk na. Wat nou de rol is van de ontwerper in het bombardement van beelden dat ons tegenwoordig overstelpt, werd van vele kanten belicht maar leverde uiteindelijk toch geen helder beeld op.

Daarmee was het symposium, georganiseerd door het Graphic Design Museum in samenwerking met ontwerpster Sophie Krier, allerm minst mislukt. Paradiso was, ondanks het pak sneeuw buiten, tot de nok gevuld en zoemde van de ambitie om erbij te zijn. En het programma gaf alle aanleiding om erbij te blijven.

Design is een instrument voor verandering, stelde de Britse designcritica Alice Rawsthorn via Skype omdat de sneeuw haar overtocht had belet. Het helpt bijvoorbeeld via datavisualisatie orde te scheppen in de oneindige hoeveelheid informatie die we te verwerken krijgen. Zo zal design ook helpen om onderwerpen te adresseren als duurzaamheid, inclusiviteit en andere sociale en economische thema's.

Thomas Castro van LUST en Thomas Lomme van de 'utopische ontwerpstudio' Intrastructures in Brussel toonden hoe zij elk op hun manier grip op de werkelijkheid trachten te krijgen. Castro vertelde over de experimenten van LUST om softwarecode te gebruiken om vormen te genereren en zo ideeën te visualiseren. Lomme liet zien hoe zijn bureau via een gedemocratiseerd en open designproces tot nieuwe en verbeterde producten komt.

Maar laat amateurs daarbij niet de overhand krijgen, leek Daniel van der Velden van Metahaven te zeggen met de presentatie van zijn alternatief voor het logo van WikiLeaks. Een redelijk klassiek identiteitsproject, eigenlijk.

In een collage van beelden, geluiden en verhalen toonde de Amerikaanse beeldend kunstenaar, hiphopartiest en muziekprofessor Paul D. Miller alias DJ Spooky nog hoe in de huidige informatiemaatschappij alles door elkaar wordt gehusseld, gemixt en gesampled. En Stefan Sagmeister bewees andermaal dat hij met zijn volstrekt authentieke beeldtaal het communicatievak goed in de vingers heeft. In zijn jongste werk – zie de vernieuwde website sagmeister.com – is de invloed van een sabbatical op Bali zichtbaar.

Waar het allemaal toe leidt? Geen idee. Maar het was in ieder geval leuk om erbij te zijn geweest.

– Bas van Lier

graphicdesignmuseum.nl

Bij het symposium verscheen een boek met dezelfde titel, waarin het uitdijende vakgebied van de grafisch ontwerper is verbeeld in 88 beeldrijmen tussen de afgelopen eeuw en het eerste decennium van deze eeuw. (Uitgeverij BIS).

Items mag 5 exemplaren van het boek weggeven - zie de aanbiedingenpagina op p.105